

2.10 การปลดปล่อยครั้งใหญ่ ตอนที่ 2

อพยพ 3-11; 12:29-30; 14:1-30; 15:1-18

วันหนึ่ง ขณะที่โมเสสกำลังเลี้ยงสัตว์ของเขายู้นั้น เขาได้เห็นสิ่งประหลาดเกิดขึ้นกับพุ่มไม้พุ่มหนึ่ง โอ้ มีเปลวไฟพลุ่งออกมาจากพุ่มไม้นั้น แต่ทว่ามันกลับไม่ไหม้ไฟเลย เขาจึงเดินเข้าไปดูใกล้ๆ และในเวลา นั้นเองก็มีพระสุรเสียงดังขึ้นว่า “โมเสส” โมเสสรู้สึกกลัวและถอยหลังไปก้าวหนึ่ง พระสุรเสียงนั้นดังมาจากพุ่มไม้ “เราได้ยินเสียงร้องไห้ของประชากรของเราแล้ว” นี่คือน้ำเสียงของพระเจ้าที่ตรัสว่า “เรา เห็นนาตาชของพวกเขาแล้ว และเราลงมาเพื่อจะช่วยเหลือเขาให้พ้น ไปเกิด จงไปทูลกษัตริย์ให้ปล่อย ประชากรของเราไปเป็นอิสระ”

โมเสสรู้สึกกลัวมาก แต่พระเจ้าตรัสกับเขาว่า “เราจะอยู่กับเจ้า” จากนั้นโมเสสจึงไปเข้าเฝ้ากษัตริย์และ ทูลว่า “ข้าพระบาทมีข้อความจากพระเจ้า” แต่กษัตริย์ไม่ทรงรับฟังสิ่งที่เขาพูด กระนั้นโมเสสยังคงทูล ต่อไปว่า “ข้อความของพระเจ้านี้มีดังนี้คือ จงปล่อยประชากรของเราไป” กษัตริย์ตรัสว่า “ทำไมเราต้อง ปล่อยพวกเขาไปด้วย? เราจะไมยอมให้พวกเขาไปเด็ดขาด”

พระเจ้าทรงเตือนกษัตริย์ถึงสิบครั้ง และทุกๆ ครั้ง พระองค์ก็ทรงปฏิเสธที่จะปล่อยประชากรไป ในแต่ละ ครั้งที่ยกษัตริย์ทรงปฏิเสธ พระเจ้าจึงทรงส่งภัยพิบัติร้ายแรงลงมาเหนือแผ่นดิน เพื่อให้พระองค์ยอม จานนและปล่อยประชากรของพระองค์ไป

แต่พระเจ้าทรงช่วยกู้ประชากรของพระองค์ให้พ้นจากภัยพิบัติทุกประการ และทรงจัดเตรียมให้พวกเขา ได้รับเครื่องเงิน เครื่องทอง และเสื้อผ้าที่สวยงาม เพื่อที่พวกเขาจะสามารถเดินทางออกจากสถานที่แห่ง นั้นได้ ทว่าทันทีที่กษัตริย์ทรงทราบข่าวว่าพวกเขากำลังเดินทางจากไป พระองค์ก็ทรงส่งกองทหารที่ รวดเร็วที่สุดออกติดตามไปทันทีเพื่อจับพวกเขากลับมาเป็นเชลย ทหารเหล่านั้นยกกองทัพมาและรบน ไปเพื่อขัดขวางพวกเขา

โมเสสเดินทางไปพร้อมกับประชาชนทั้งหมด และพวกเขาก็มาถึงริมฝั่งทะเลแดง เมื่อพวกเขาหันไปเห็น กองทหารกำลังรุกคืบเข้ามาใกล้ ก็ไม่มีทางให้หนีไปไหนได้เลย พวกเขาติดกับอยู่ระหว่างทะเลกับ กองทัพของฟาโรห์ที่ยกมาโจมตี พวกเขาารู้สึกกลัวมาก แต่โมเสสกล่าวว่า “อย่ากลัวเลย พระเจ้าจะทรง ต่อสู้แทนเราและท่านทั้งหลายจะไม่เห็นกษัตริย์และพวกทหารเหล่านั้นอีกเลย”

แล้วพระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “จงยกไม้เท้าของเจ้า แล้วยื่นมือออกไปเหนือทะเล แยกน้ำออก เพื่อให้คน อิสราเอลเดินข้ามทะเลบนดินแห้งได้” เมื่อโมเสสทำตามนั้น ก็เกิดลมตะวันตกพัดรุนแรงยิ่งนักจนแยก น้ำทะเลออกเป็นสองส่วน ช่างน่าอัศจรรย์ใจยิ่งนัก พระเจ้าทรงเปิดทางหนีโดยทรงแยกน้ำทะเลออก ตั้งขึ้นเป็นกำแพงทั้งสองข้าง และมีทางเดินอันแห้งสนิทอยู่ตรงกลาง ทุกคนจึงรีบเดินข้ามไปอย่าง ปลอดภัยบนดินแห้งท่ามกลางกำแพงน้ำนั้น

แต่ทันทีที่กองทัพของกษัตริย์เริ่มควมมาไล่ตามพวกเขาเข้าไปในใจกลางทะเล กำแพงน้ำทั้งสองข้างก็ กลับมารวมกันอย่างฉับพลัน และกลืนกินทหารทั้งหมดลงสู่ใต้ทะเล ด้วยวิธีนี้ พระเจ้าทรงช่วยปลดปล่อย ประชากรของพระองค์และทรงทำให้พวกเขาเป็นอิสระจากการเป็นทาสของฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์

จากนั้น โมเสสและประชากรต่างก็ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นกำลังและบท เพลงของข้าพเจ้า พระองค์ทรงเป็นความรอดของข้าพเจ้า” ช่างเป็นเรื่องอัศจรรย์ใจจริงๆ ที่ได้เห็นวิธีที่ พระเจ้าทรงใช้โมเสสเพื่อช่วยกู้ประชากรของพระองค์ออกจากอียิปต์ไปสู่เสรีภาพ โมเสสได้เรียนรู้ที่จะ ไว้วางใจในพระเจ้าและเชื่อฟังพระองค์ แม้ในยามที่สิ่งต่างๆ ดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้ก็ตาม พระเจ้าทรง เป็นผู้ช่วยกู้อันยิ่งใหญ่สำหรับโมเสสและประชากรของพระองค์

เมื่อเราเรียนรู้ที่จะไว้วางใจและติดตามพระเจ้าในสถานการณ์ที่ยากลำบาก พระองค์จะทรงเปิดทางให้เรา เสมอ

อพยพ 15:2 “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นกำลังและบทเพลงของข้าพเจ้า พระองค์ได้ทรงมาเป็นความ รอดของข้าพเจ้า...”

2.10 การปลดปล่อยครั้งใหญ่ ตอนที่ 2 - คู่มือผู้สอน

อพยพ 3-11; 12:29-30; 14:1-30; 15:1-18

เหตุการณ์สำคัญ:

- 1) วันหนึ่ง ขณะที่โมเสสกำลังดูแลสัตว์อยู่ เขาได้เห็นเปลวไฟพุ่งออกมาจากพุ่มไม้ แต่พุ่มไม้นั้นกลับไม่ไหม้ไฟเลย! พระเจ้าประทับอยู่ในพุ่มไม้นั้น พระองค์ทรงมีราชสารให้โมเสสไปช่วยกู้ประชากรของพระเจ้าให้พ้นจากกษัตริย์อียิปต์
- 2) พระเจ้าทรงเตือนกษัตริย์ถึงสิบครั้ง เป็นเวลานานทีเดียวรอกว่ากษัตริย์จะยอมอนุญาตให้ประชากรเดินทางไป ในที่สุดพระองค์ก็ยอมปล่อยให้โมเสสพาประชากรของพระเจ้าออกจากอียิปต์
- 3) ประชาชนเพิ่งเดินทางไปได้ไม่นาน ทหารของกษัตริย์ก็ไล่ตามหลังมาเพื่อจะจับพวกเขากลับไป โมเสสพาประชาชนมาถึงริมฝั่งทะเล ดูเหมือนว่าโมเสสและประชากรจะจมนม พวกเขารู้สึกกลัวและคิดว่าไม่มีทางรอดแล้ว
- 4) เมื่อพวกเขาเข้ามาใกล้ โมเสสได้ฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า พระเจ้าตรัสสั่งให้โมเสสยกไม้เท้าขึ้นเหนือทะเล เมื่อเขาทำตามนั้น ก็เกิดลมพัดแรงและแยกน้ำออกเป็นกำแพงสองข้าง เกิดเป็นทางเดินเพื่อให้ประชาชนสามารถข้ามไปยังอีกฝั่งหนึ่งได้อย่างปลอดภัย
- 5) เมื่อกองทัพของกษัตริย์เริ่มข้ามตามมา พระเจ้าทรงบันดาลให้น้ำกลับมารวมกันและท่วมมิดพวกเขา นั่นคือวิธีที่พระเจ้าทรงช่วยชีวิตประชาชนไว้ โมเสสและประชากรจึงได้ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า

คำถาม:

- 1) โมเสสเห็นสิ่งใดในวันหนึ่งขณะที่เขากำลังดูแลสัตว์อยู่?
- 2) พระเจ้าทรงต้องการให้โมเสสทำสิ่งใด?
- 3) พระเจ้าทรงให้โมเสสไปทูลคำตรัสใดแก่กษัตริย์?
- 4) เกิดอะไรขึ้นเมื่อกษัตริย์ยอมปล่อยให้ประชาชนเดินทางไปในที่สุด?
- 5) พระเจ้าทรงช่วยชีวิตประชากรของพระองค์อย่างไร?

คำตอบ:

- 1) โมเสสเห็นพุ่มไม้ที่มีเปลวไฟลุกโชนอยู่
- 2) พระเจ้าทรงต้องการให้โมเสสไปช่วยกู้ทาสให้พ้นจากหัตถ์ของกษัตริย์
- 3) พระเจ้าตรัสสั่งให้โมเสสไปทูลกษัตริย์ว่า "จงปล่อยประชากรของเราไป"
- 4) เมื่อประชาชนเดินทางไปแล้ว กษัตริย์ได้ส่งกองทัพออกไปเพื่อจับกุมพวกเขากลับมา
- 5) พระเจ้าทรงเปิดทางเดินตรงใจกลางทะเลเพื่อให้ประชาชนเดินข้ามไป จากนั้น พระองค์ทรงให้น้ำท่วมปิดทางนั้นตามเดิมเมื่อพวกเขาพยายามจะข้ามตามมา นั่นคือวิธีที่พระเจ้าทรงช่วยชีวิตประชาชนไว้

เมื่อเราเรียนรู้ที่จะไว้วางใจและติดตามพระเจ้าในสถานการณ์ที่ยากลำบาก พระองค์จะทรงเปิดทางให้เราเสมอ

อพยพ 15:2 "องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นกำลังและบทเพลงของข้าพเจ้า พระองค์ได้ทรงมาเป็นความรอดของข้าพเจ้า..."

Kids of Destiny®
Reaching the Next Generation

